

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 94.

Tredie Session.

35te Møde.

Onsdagen den 30ie December.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Jeg har saaledes gjort mig Umage for at udvikle de første Paragrapher, som angaae Mandskabets Stilling, og jeg kommer nu til de næste, som angaae Undercorporalerne, nemlig især §§ 3 og 6. En af de Bannfeligheder, som for Diebliffet finde Sted, ligger i den Nødvendighed, man er i, at skaffe sig af det bedre Mandskab Undercorporaler, uden at der findes den behørigte Frivillighed hos dette Mandskab til at gaae ind paa denne Bane. Jeg har tilfulde erkjendt denne Bannfelighed, og tillige erkjendt, at man ikke strax turde opheve Adkomsten til at benytte Tvang, skjøndt jeg haaber, at den meget snart skal falde bort, og at man meget snart ikke længere skal behøve at bruge den. Jeg har imidlertid ikke strax turdet lade den bortfalde. Derimod har jeg søgt at vinde Frivillighed ved et ikke ubetydeligt Tillæg i Lønningen, og dersom dette Tillæg ikke skulde være tilstrækkeligt, saa vil man jo kunne forhøje det. Det dreier sig her ikke om et meget stort Antal, det dreier sig kun om et saadant Antal, at de Udgifter, som deraf kunde flyde, ikke ville være af nogen Betydning; man kunde gjerne sige, at de vilde være temmeligt ringe. Naar man nu herimod indvender, at under alle Omstændigheder, saalænge denne Tvangsret bestaaer, vil man ved mit Forslag affrakke de Bedste og bringe dem til ikke at gjøre sig Umage for at blive de Bedste, saa svarer jeg hertil, at naar de, i det Hele taget, kun kunne vente at faae Adkomst til Gjemforlovning ved at vise sig gode og brugbare, saa vil det være yderst vanskeligt for Mogensomhelst at sætte Grændsen netop

saaledes, at de komme imellem de Gode, uden derfor at være imellem de Bedste. Dertil kommer, at det ikke er nødvendigt for Krigsbestyrelsen at tage de Bedste, selv de mindre Gode kunne bruges til dette Hverv. Det vil altsaa beroe paa den eller dem, som det overdrages til, at søge mellem den hele Mæsse dem, som ere stikkede dertil, uden derfor at behøve at tage de Bedste. Ja, Krigsbestyrelsen kan jo endog som en Præmie, for at faae de vedkommende Mandskaber til at udvikle al den Dygtighed, de have, tilfuge saa og saa mange af de Bedste Net til at vælge. Saa strabe Alle for at blive de Bedste, og mellem de Næstbedste finder man da dem, som man kan bruge. Det er Midlet. Man har anvendt det saa ofte, at det ikke længere er noget Nyt. Forresten er der endnu et Middel, og det et virksomt Middel, til at bevæge mangen en Mand til at paatage sig denne Tjeneste. Indret nemlig de Skoler, hvori man giver Underviisning til Undercorporaler, paa en saadan Maade — og det kan Krigsbestyrelsen gjøre — at Mandskabet søler, at det ved at gennemgaae disse Skoler gjør et Skridt frem som Borgere i Staten, og erhverver saadanne Kundskaber, som det ellers ikke let vilde komme til at erhverve i en voksen Alder, og jeg er overbevist om, at naar Underviisningsmetoden i disse Skoler bliver god, og man omgaaes Mandskabet paa en god og skikkelig Maade, vil der være unge Mænd nok, som ville benytte Leiligheden til at vinde Kundskaber af den Art, ved at offre et halvt eller et heelt Aar af deres Liv dertil. Man har spurgt om, hvad Meningen skulde være med § 6, hvori der er omtalt Undercorporaler, som dog ikke skulde blive holdte længere til Tjeneste end Mandskabet. For at forstaae det, maa man vel lægge Mærke til vor nærværende Stilling. Vi have ved Begivenhedernes Magt,